

ESPÈCES DE PHRASES À AGENTS INDÉTERMINÉS

On trouve les agents indéterminés surtout dans les phrases exprimant diverses comparaisons, conditions, exclamations, lois et interrogations. Or, ce sont les propositions comparatives et conditionnelles qui comportent une richesse d'agents indéterminés de même que les phrases exclamatives, impératives et interrogatives. Les énoncés peuvent être tant positifs que négatifs, mais ce sont avant tout ces derniers où l'on constate les agents indéterminés. Quant au contexte, il va sans dire qu'on rencontre différentes combinaisons des phrases énumérées:

1 Co 9,24—26 (comparaison)) *Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλος, οὕτως πικτεῦω ὡς οὐκ ἄερα δέρω*

Nescitis quod ii, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite, ut comprehendatis. Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet, et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans

¿No sabéis que los que corren en el stadio, todos corren, pero uno solo alcanza el premio? *Corred, pues, de modo que lo alcancéis. Y quien se prepara para la lucha, de todo se abstiene, y eso para alcanzar una corona corruptible; mas vosotros para alcanzar una incorruptible. Y yo corro no como a la ventura; así lucho, no como quien azota al aire*

Não sabeis que os que correm no estádio, correm, sim, todos, mas um só é que leva o premio? Correi de tal maneira que o alcancéis. E todo aquele que tem de contender, de tudo se abstem, e aqueles, certamente, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, uma incorruptível. Pois eu assim corro, não como a coisa incerta; assim pelejo, não como quem açoita o ar

¿No sabeu que'ls que corren lo estadi, realment corren tots, emperó un sol guanya lo gallardó? *Correu donchs peraqué pugau obtenirlo. Y tot aquell que ha de combatre en la palestra, guarda continencia en totes las cosas; y aixó ell ho fa pera alcansar una corona corruptible, mes nosotros incorruptible. Jo per consequent corro, no així ab incertitut; y combató, no com un que dona colps al ayre*

Ne savez-vous pas que, dans les courses du stade, tous courent, mais un seul obtient le prix. *Courez de manière à le remporter. Tout athlète se prive de tout; mais eux, c'est*

pour obtenir une couronne coruptible, nous, une incorruptible. *Et c'est bien ainsi que je cours, moi, non à l'aventure; c'est ainsi que je fais le pugilat, sans cogner dans le vide* Non sapete voi che i corridori nello stadio corrono bensì tutti, ma uno solo ottiene il premio? *Correte anche voi in modo da ottenerlo.* Tutti i lottatori si sottopongono ad ogni sorta di astinenze; ed essi lo fanno per quadagnare una corona corruttibile, noi invece per una corona eterna, *Io dunque corro, ma non come alla ventura: faccio del pugilato, ma non come uno che dà colpi nell'aria*

Nu savais vus cha quels chi piglian part a la cuorsas, cuorran bainschi tuots, ma cha be ün survain il premi? *Cuorri eiv vus in tal möd, cha vus il survegnat!* Minchün chi piglia part a las cumbattas, s'abstegna da tuot — quels, per obtgnair üna curuna corruptibla, nus però una incorruptibla. *Eu, per mia part, nu cuor be sco scha quai gess a l'intscherta; eu cumbat usche, ch'eu nu maina be cuolps per l'ajer aint*

Nu știți voi că acei care aleargă în stadiu, toți aleargă, dar numai unul ia cununa? *Alergați așa ca s-o luați.* Apoi, orice luptător la jocuri de toate se înfrinează. Și aceia — ca să ia o cunună care se vestejește. Cu atît mai mult noi, pentru una care nu se vestejește. *Așa dar, așa alerg, și nu orbește. Așa mă lupt cu pumnul, fără se bat văzduhul*

Au lieu de la 1re personne du pluriel dans le vers 25, on lit la 2e en ES (nos — vosotros); vu les agents indéterminés en question, le sens en est le même.

Jc 1,22—26 (condition) *γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. ὅτι εἴ τις ἀκροατῆς λόγον ἐστὶν καὶ οὐ ποιητῆς, οὗτος ἔοικεν ἀνθρῷ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπρῳ· κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖς ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἑαυτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία*

Estote autem factores verbi, et non auditores tantum: fallentes vosmetipsos. *Quia si quis auditor est verbi, et non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatís suae in speculo: consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est qualis fuerit. Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, et permanserit in ea, non auditor obliviosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum esse, non refrenans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio*

Ponedla en práctica y no os contetéis sólo con oír, que os engañaría; *pues quien se contente con sólo oír la palabra sin practicarla, será semejante al varón que contempla su rostro en un espejo, y apenas se contempla, se va y al instante se olvida de cómo era; mientras que quien atentamente considera la ley perfecta, la de la libertad, ajustándose a ella, no como oyente olvidadizo, sino como cumplidor, éste será bienaventurado por sus obras. Si alguno cree ser religioso y no refrena su lengua, se engaña, porque su religión es vana*

Sede, pois, fazedores da palavra, e não ouvidores tão somente, enganando-vos a vós mesmos. *Porque se algum se ouvinte da palavra, e não fazedor, este será comparado a um homem que contempla num espelho o seu rosto natural, porque se considerou a si mesmo, e se foi, e logo se esqueceu qual haja sido. Mas o que contemplar, na lei perfeita, que é a da liberdade, e perseverar nela, sendo, não ouvinte esquece diço, mas fazedor de obra, este será bem-aventurado no seu feito. Se algum, pois, cuida que tem religião, não refreando a sua língua, mas seduzindo o seu coração, a sua religião é vã*

Siau donchs practicadors de la paraula, y no ohidors tant solament, enganyontvos á vosaltres. *Perqué si algú es ohidor de la paraula, y no la practica, ell es com un home que contempla en un mirall son natiu rostro; perqué's mirá, y se'n aná, y luego s'olvidá de quin home havia estat. Emperó aquell que contempli en la lley perfeta de la llibertat, y perseveri en ella, no sent ohidor olvidadís, sinó practicador d'obra, aqueix será benaventurat en sa obra. Si algú donchs se té per religiós, y no refrena sa llengua, sinó que enganya son cor, la religió d'est es vana*

Mettez la Parole en pratique et ne vous contentez pas de l'écouter: ce serait vous leurrer vous-mêmes. *Car celui qui écoute la Parole sans l'observer, celui-là ressemble à un homme qui considère dans un miroir le visage que lui a donné la nature; il se considère, s'en va et oublie aussitôt comment il était. Mais celui qui se penche sur une loi parfaite, celle de la liberté, et y demeure, ne se montrant pas auditeur oublieux mais homme de pratique, celui-là trouvera le bonheur en la pratiquant. Si quelqu'un pense avoir de la religion, alors qu'il ne refrene pas sa langue, mais qu'il dupe son propre cœur, celui-là, vaine est sa religion*

Mettete dunque in practica la parola e non vi limitate ad ascoltarla, ingannando voi stessi. *Perché se uno ascolta la parola e non la mette in practica, è simile a un uomo che mira in uno specchio il suo spetto naturale, e, dopo averlo riguardato, dimentica subito quello che era. Ma colui che avrà fisso lo sguardo nella legge perfetta, cioè nella legge di libertà e in quella persevera, non sarà un ascoltatore dimentico, ma uomo che la mette in practica: egli sarà felice nel suo operare. Se uno crede di essere religioso, senza tenere a freno la sua lingua, egli inganna se stesso e la sua religione è vana*

Ma sajat factuors dal pled e brich be audituors chi ingianan a sai stess. *Perque quel chi ais be auditor e na factur dal pled sumaglia ad ün hom chi meditescha sia preschent-scha natiurala aint il spejel. E cur ch'el s'ha bain medità ed ais it davent, invlida el subit co ch'el tshütaiva oura. Impè quel chi guarda aint in la perfetta ledscha da la vardà e sta lapro, quel dimena chi nun ais be ün auditor invlidooss, dimpersè ün vair factur, quel sarà beà in tuot seis fats. Sch'ün s'imaginescha d'esser pietus, ma nu sa tgnair in fraim sa lengua, schi ingiana el a seis cour, e sia pietà nun ha ingüna valur*

Dar faceți-vă împlinitori ai cuvîntului, nu numai auzitori ai lui, amăgindu-vă pe voi înșivă. *Căci dacă cineva este auditor al cuvîntului, iar nu împlinitor, el seamănă cu omul care privește în oglindă fața se firească: s-a privit pe sine și s-a dus și îndată a uitat ce fel era. Cine s-a uitat însă de aproape în legea cea desăvîrșită a libertății și a stăruit în ea, făcîndu-se nu auzitor care uită, ci împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în faptele sale. Dacă cineva socotește că este cucernic, dar nu își ține limba în frîu, ci își amăgește inima, cucernicia acestuia este zadarnică*

Quoique la phrase suivante soit adressée à deux disciples qui se rendaient à Emmaüs, elle en englobe plusieurs:

Le 24, 25—26 (exclamation) ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῆ καρδία τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πάνιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

O stulti, et tardi corde ad credendum in omnibus, quae locuti sunt Prophetae! Nonne haec oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam?

¡Oh hombres sin inteligencia y tardos de corazón para creer todo lo que vaticinaron los profetas! ¿No era preciso que el Mesías padeciese esto y entrase en su gloria?

Ó estultos e tardos de coração para crer tudo o que anunciaram os profetas! Porventura não importava que o Cristo sofresse estas coisas, e que assim entrasse na sua glória?

¡O necis y tardos de cor pera creurer tot lo que los profetas han dit! Puix, no era menester que'l Cristo patís aquestas cossas, y entrás així en sa gloria?

O cœurs sans intelligence, lents à croire à tout ce qu'ont annoncé les Prophètes! Ne fallait-il pas que le Christ endurât ces souffrances pour entrer dans la gloire?

O uomini sì corti d'intelletto e dal cuore così lento a credere tutto quello che i Profeti hanno predetto! Non era necessario forse che il Cristo patisse tutto questo ed entrasse così nella sua gloria?

O glièud bluorda e cun cours plain dubis, chi nu crajais tuot quai cha'ls profets han dit! Nu stuvaiua quai esser cha'l Messias indüra in quaiet möd ed aintra uschè in sia gloria?

O, nepricepuşilor şî zăbavnici cu inima ce sînteţi, ca să credeţi toate cîte au grăit prorocii! Nu trebui oare ca Christos să pătimească acestea şî să intre întru mărirea sa?

Eph 4,24—28 (phrases impératives) *καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυνέτω ἐπὶ παροργισμῶ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζομενος ταῖς ἰδίαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι*

et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, et sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo: quoniam sumus invicem membra. Irascimini, et nolite peccare: sol non occidat super iracundiam vestram. Nolite dare locum diabolo: qui furabatur, iam non furetur: magis autem laboret, operando manibus suis, quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti

y vestíos del hombre nuevo, creado según Dios en justicia y santidad verdaderas. Por lo cual, despojándoos de la mentira, hable cada uno verdad de su prójimo, pues que todos somos miembros unos de otros. Si os enojáis, no pequéis; ni se ponga el sol sobre vuestra iracundia. No deis entrada al diablo. El que robaba, ya no robe; antes bien, afánese trabajando con sus manos en algo provecho de que poder dar al que tiene necesidad

E vesti-vos do homem novo, que foi criado segundo Deus, em justiça e em santidade de verdade. Pelo que, renunciando a mentira, fale cada um a seu próximo a verdade, pois somos membros uns dos outros. Se vos irardes, seja sem pecar; não se ponha o sol sobre a vossa ira. Não deis lugar ao diabo. Aquele que furtava, não furte mais, mas ocupe-se, antes, no trabalho, fazendo alguma obra de mãos, que seja boa e útil, para, daí, ter com que socorra ao que padece necessidade

Y vestiuvos del home nou, que fou criat segons Deu en justícia y en santedat de veritat. Per lo tant deixant la mentida, parlatu veritat cada qual ab son prohisme; puix som membres los uns dels altres. Enfadauvos, y no pequeu: no's pongui lo sol sobre vostra ira. Ni doneu entrada al dimoni. No robí més aquell que robava, ans bé treballi, obrant ab sas mans lo qu'es bó, peraqué tinguia de que donar al menesterós

(il vous faut) revêtir l'homme nouveau qui a été créé selon Dieu dans la justice et la sainteté de la vérité. C'est pourquoi, rejetant le mensonge, dites la vérité chacun à son prochain, parce que nous sommes membres les uns des autres. Mettez vous-en colère, mais ne péchez pas. Que le soleil ne se couche pas sur votre irritation; ne donnez pas prise au diable. Que celui qui volait ne vole plus, qu'il prenne plutôt la peine de

travallier honnêtement de ses mains, pour avoir de quoi donner à celui qui est dans le besoin

...a rivestirvi dell'uomo nuovo, che è stato creato ad immagine di Dio, nella vera giustizia e santità. *Lasciate quindi la menzogna*, e „parli ciascuno al suo prossimo secondo la verità“, perchè siamo membra gli uni degli altri. „Se vi adirate, guardatevi dal peccare“; non tramonti il sole sopra l'ira vostra, e non offrite occasioni al diavolo. Chi rubava, non rubi più; ma anzi lavori onestamente colle sue mani, per aver di che dare ai bisognosi

...ed a trar aint il nouv crastian chi ais creà seguond Dieu in giustia e sonchità chi derivan da la vardà. Pertant *schmettai la manzogna e tschantschai la vardà*, minchün cun seis prossem, perche tanter pèr eschan nus membra. *S'adirai, ma nu pecharai! Nu lascharai tramuntar il sulai sur vossa rabgia! E nu darai lö al diavel!* Quel chi involaiva, *ch'el nun invoula plü*, blerant ch'el lavura, fand cun seis mans quai chi ais bön per pudair dar part al bsögnus

...îmbrăcîndu-vă în omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și în sfințenia adevărului. Pentru aceea, lepădînd minciuna, *grăiți adevărul* fiecare cu aproapele său, căci unul altuia sîntem mădulare. La minie, *nu păcătuiți*. Soarele să nu apună peste întăritarea voastră. *Nici nu dați prilej diavolului*. Cine a furat *să nu mai fure*, ci mai virtos să se ostenească lucrînd, cu mîinile lui, lucru cîstit, ca să aibă să dea celui ce n-are

Que les phrases interrogatives soient fréquentes, personne n'en doute; chaque question demande une réponse. Dans le langage de tous les jours, on pourrait s'attendre à un nombre égal des deux, c'est-à-dire 50 : 50. Beaucoup de questions sont oratoires:

Lc 11, 11—13 *τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; ἢ καὶ αἰτήσῃ ὄφιν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δίδοναι τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν*

Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petierit ovum: numquid porriget illi scorpionem? Si ergo vos cum mali sitis, nostis bona data dare filiis vestris: quanto magis Pater vester de caelo dabit spiritum bonum petentibus se?

¿Qué padre entre vosotros, si el hijo le pide un pan, le dará una piedra? O si le pide un pez, le dará, en vez del pez, una serpiente? ¿O si le pide un huevo le dará un escorpión? Si vosotros, pues, siendo malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más vuestro Padre celestial dará el Espíritu Santo a los que se piden?

E se algum de vós outros pedir pão a seu pai, acaso dar-lhe-á ele uma pedra? Ou se lhe pedir um peixe, dar-lhe-á ele, porventura, em lugar de peixe, uma serpente? Ou se lhe pedir um ovo, porventura dar-lhe-á um escorpião? Pois se vós outros, sendo maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o vosso Pai celestial dará espírito bom aos que lho pedirem?

¿Y si algú de vosaltres demanás pá á son pare, li donará ell per ventura una pedra? ¿O si demana un peix, li donará una serp en lloch de peix? ¿O si li demanás un ou, li donará tal vegada un escorpi? Si vosaltres, donchs, sent mals, sabeu donar regalos bons á vostres fills ¿quant més vostre Pare celestial donará l'esperit bó als que'l hi demanin?

Et quel est parmi vous le père auquel son fils demandera du pain et qui lui remettra une pierre? Ou encore, s'il demande un poisson, à la place du poisson lui remettra-t-il

un serpent? Ou encore, s'il demande un œuf, lui remettra-t-il un scorpion? Si donc vous, tout mauvais que vous soyez, vous savez donner de bonnes choses à vos enfants, combien plus le Père, celui du ciel, donnera-t-il l'Esprit Saint à ceux qui l'en prient? Qual è fra di voi quel padre che darà un sasso al figliolo che gli chiede del pane? o se chiede un pesce, gli dia invece del pesce una serpe? o se chiede un uovo, gli dia uno scorpione? Se voi, dunque, cattivi come siete, sapete dare ai vostri figli cose buone, quanto più il Padre del cielo darà lo Spirito Santo a coloro che glielo chiedono! Chi ais quel bap tanter vus chi dess a seis figl impè d ün pesch, üna serp, scha quel al dumanda ün pesch? E chi'l dess ün scorpün, scha quel al rova ün öv? Scha vus dimena chi eschat mals, savais dar buns duns a voss uffants, quant dapliü vain il Bap celestial a dar il Spiert Sonch a quels chi'l rovan?

Cine dintre voi, tatä find, dacä îi va cere firul pâine, oare piatră îi va da? Sau pește dacä va cere, oare îi va da, în loc de pește, șarpe? Sau un ou dacä-i va cere, scorpie îi va da lui? Deci, dacä voi, care sinteți răi, știți să dați fiilor voștri lucruri bune, cu cât mai virtos Tatăl vostru cel din ceruri da-va Duhul Sfînt acelor care cer

Au commencement de l'échantillon cité dessus, le pronom indéfini ne se trouve qu'en LA (quis), PO (algun) et CA (algú) et la première phrase manque dans notre édition grecque. La dernière phrase est interrogative en LA, ES, PO, CA, FR et RH. Elle est exclamative en GR, IT et RO.

Ro 13, 8—9 (phrases négatives) *Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις*

Nemini quidquam debeatis: nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam: Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces

No esteis en deuda con nadie, sino amaos los unos a los otros, porque quien ama al prójimo ha cumplido la Ley. Pues „no adulterarás, no matarás, no robarás, no codiciarás“

A ninguém devais coisa alguma, senão é o amor com que vos ameis uns aos outros; porque aquele que ama ao próximo tem cumprido com a lei. Porque estes mandamentos de Deus: Não cometerás adultério: Não matarás: Não furtarás: Não dirás falso testemunho: Não cobiçarás

No degau res á ninguí, sinó amaivos los uns als altres; perquè aquell que ama á son prohisme ha cumpleit la lley. Per aixó: No adulterás, No matarás, No robarás, No llevarás falsos testimonis, No cobdiçarás

Ne soyez en dette envers personne, sinon de mutuelle charité; car celui qui aime son prochain accomplit toute la loi. En effet les (commandements): Tu ne commettras pas d'adultère; tu ne tueras pas; tu ne voleras pas; tu ne convoiteras pas

Non siate debitori con nessuno di nulla, fuorchè della amore scambievole, perchè qui ama, ha adempito la legge. Infatti i comandamenti: ..Non commettere adulterio, non ammazzare, non rubare, non desiderare...“

Nu sajat invers ingün in debit per inguotta, oter co da s'amar l'un a l'oter; perche chi chi ama il prossim, ha accumul la ledscha. Perche ils cumandamaints: nu commetter adulteri, nun amazzar, nun involar, nun avair cuaida

Nimãnu cu nimic nu fiți datori, fără numai să vă iubiți unii pe alții; că acela care iubeste pe aproapele a împlinit legea. Pentru că: să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi, să nu mărturisești strîmb, să nu poștești

Ce n'est pas par hasard que les agents indéterminés se rencontrent dans les phrases

mentionnées: elles comportent toujours quelque chose d'indéterminé. On emploie la comparaison pour définir de plus près quelque chose d'inconnu. La condition indique qu'on a besoin de quelque chose pour réaliser quelque chose. L'exclamation naît sous l'influence de quelque chose d'inattendu ou d'indispensable. L'impératif ordonne quelque chose d'attendu ou interdit quelque chose de non-désiré. L'interrogation cherche une réponse à quelque chose d'incertain. Or, il est tout à fait compréhensible que les agents indéterminés s'incorporent dans les phrases de même nature: les uns relèvent les autres et on y constate une interaction mutuelle.